

Beskrivelse WEB

å sette spor

Vi har konkurransen lagt vekt på åpenhet, transparens, aktualitet og minne.

å sette spor er et museum som åpner seg mot byen, gir et aktivt spill mellom mennesker og kunst, og blir et knutepunkt mellom fjord, bebyggelse og landskap. Det er et museum med mange åpninger og passasjer, preget av innsikt og tilgjengelighet. Museet skal formidle, bevare og være en god arbeidsplass med gode rom, enkle kontakter, dagslys og attraktive pausearealer. Der et mål at nasjonalmuseet skal ha en egen og tydelig identitet.

Tjuvholmen, Aker brygge og Vika danner sammen med rådhuset og Akershus festning de tre byveggene som omslutter Pipervika. Tjuvholmen og Aker brygge har et rikt folkeliv som er båret oppe av fjorden, varierte byrom og mange tilbud. Den øvrige bebyggelsen i Vika er en ordnet kontrast til den oppløste arkitekturen på Aker brygge og Tjuvholmen. Rådhusplassen og rådhuset er et monumentalt motstykke til denne bebyggelsen, mens Akershus festning preges av grønt landskap, bratte murer og spredt bebyggelse. Vestbanen er i dag et åpent hull, som det nye museet vil kunne tette. Rådhusplassen og det store landskapsrommet vil derved få en distinkt avgrensning mot vest.

Hoved- og lokalstasjonsbygningen er relativt små i det urbane landskapet og vårt mål har vært å innpasse et museum som formidler overgangen mellom den smålåtne skalaen til stasjonsbygningene og den store skalaen til bygningene og byrommene omkring.

å sette spor tar hensynet til opprinnelig historisk kulturmiljø ved at det har relativt lave dimensjoner, gir rom rundt de eksisterende bygningene, innlemmer disse til en felles bruk. Det er åpent mot fjorden, formidler uterommene til Aker brygge og det enhetlige uttrykket til rådhuset og er et urbant svar på Akershus festning.

Opp av bylandskapet, med en kvadratisk form og med stasjonsbygningenes retninger, reiser museet seg som et fjellmassiv. Dette er brutt opp av passasjer og plasser som knytter seg til viktige byrom og gater. Taklandskapet brytes opp av skråstilte former som danner overganger til nabobebyggelse og viser hovedadkomst og andre sentrale funksjoner. Mot Dronning Mauds gate og Cort Adlers gate er ytterveggen et slags teppe i stein som med et organisk formspråk, forener bygning med bygulv.

Med sammenhengende glasspartier åpner museet seg mot byens brukere og de indre passasjer. Disse rommene er museets utvendige gallerier med uformell åpenhet og transparens. Herfra er det innsyn til museets indre utstillinger. Mellom museet og stasjonsbygningene vil et indre torg i to plan innby til opphold, utstillinger og kulturelle tiltak.

Hovedinngangene vender seg mot de mest aktive byrommene, som er kaiområdet og det indre torget. På plan 1 åpner museet seg mot publikum med sine utadrettede tilbud. Vestibylene er hjertet i anlegget og møteplass for tilstelninger og spontane treff. Herfra er det direkte adkomst til de viktige publikumsrommene. Med store porter kan foajeen åpne seg mot det indre torget og fredssenteret.

Utstillingene åpner seg mot foajeen og møter publikum som tre separate bygningsdeler. De inneholder henholdsvis museer for eldre kunst, design/kunsthåndverk og samtidskunst/temporære utstillinger. Utstillingsbyggene er likeverdige og beslektede, men innredningene vil gi dem hver sin identitet.

Museet viser kunst ute og inne. Passasjene og det indre torget er åpne for publikum hele døgnet. Slik blir kunsten en del av bylivet, åpent og inviterende. I tillegg kan kunsten være stilt ut bak glassene inn mot torgene og passasjene.

Hovedgrepet åpner for en aktiv og variert formidling, der rommene mellom er like viktige som rommene med utstillingene.